

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **D. A.**

skazanego z art. 222 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 sierpnia 2014 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Odwoławczego
Sądu Okręgowego w P.

z dnia 2 lipca 2014 r., sygn. akt V WKK [...]

o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 530 § 3 kpk oraz art. 35 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł

- utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie;

**-w kwestii przywrócenia terminu do sporządzenia
uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego wniosek skazanego
przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 2 lipca 2014 r. Przewodniczący Wydziału Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. odmówił przyjęcia kasacji skazanego wobec tego, iż nie został w terminie złożony wniosek o uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego.. W zażaleniu skazany nie kwestionował tego, że wniosku tego nie złożył w terminie, a domagał się przywrócenia mu terminu do wniesienia kasacji, przy czym także nie wskazywał z jakich to przyczyn niezależnych od niego tego wniosku nie złożył w terminie jak również nie wykazał, aby zachował siedmiodniowy termin od dnia ustania przeszkody do złożenia takiego wniosku w terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zaskarżone zarządzenie jest trafne. Wolą skazanego, wyrażoną w piśmie nazwanym „zażaleniem”, jest niewątpliwie uruchomienie trybu kasacyjnego, ale nie ma przesłanek do uchylenia zaskarżonego zarządzenia, skoro wymogiem koniecznym do złożenia kasacji jest wpierw terminowe wniesienie do sądu II instancji wniosku o uzasadnienie wyroku na piśmie (art. 524 § 1 k.p.k.). Podnieść jednak należy, że treść zażalenia ma dwa wyraźne elementy. Pierwszy to żądanie przyjęcia kasacji, a drugi, to wniosek skazanego o przywrócenie terminu. Zgodnie z treścią art. 118 § 1 k.p.k. znaczenie czynności procesowej ocenia się według treści złożonego oświadczenia. Stosując ten przepis można dojść do przekonania, że pismo procesowe skazanego nastawione jest na kontrolę wydanego zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji, a także zawiera wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego. W tym układzie nie można zasadnie twierdzić, że Sąd Najwyższy powinien li tylko uznać się niewłaściwym i przekazać to pismo sądowi odwoławczemu, tak aby ten rozpoznał wniosek o przywrócenie terminu do sporządzenia uzasadnienia wyroku (art. 126 § 2 k.p.k.). Przede wszystkim należało dokonać kontroli, w ramach żądania tego pisma, czy rzeczywiście zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji jest prawidłowe. Nie ma bowiem racji procedowanie w przedmiocie przywrócenia terminu do sporządzenia wniosku o uzasadnienie wyroku, gdyby terminowi temu nie uchybiono, a zatem wydane tylko z tego powodu zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji było wadliwe (oczywiście obecnie poza obszarem pozostaje jeszcze kwestia niespełnienia wymogu sporządzenia kasacji przez adwokata i wykazania tzw. bezwzględneho powodu odwoławczego, z uwagi na rodzaj kary orzeczonej wobec skazanego). Dokonując kontroli w tym obszarze nie można stwierdzić, aby wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku był złożony w terminie (zob. k. 209). Zatem – jak już wskazano wyżej – zaskarżone zarządzenie nie może zostać uchylone.

Pozostaje zatem do rozważenia drugi obszar zarysowany bardzo mocno w zażaleniu skazanego, a zatem kwestia przywrócenia terminu. W tym zakresie właściwym organem jest sąd odwoławczy (procedując w składzie 3 sędziów) i tenże sąd winien wniosek skazanego rozpoznać (por. analogicznie – postanowienie SN z

dnia 16 stycznia 2003 r., II KZ 56/02, Lex 74376), kontrolując oczywiście także spełnienie jego warunków zawartych w treści art. 126 § 1 k.p.k.

Z tych wszystkich powodów należało orzec jak w postanowieniu.

[aw]